

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobce: **N. K.**, st. přísl. Ruská federace, bytem v ČR P., K., zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Praha 1, Opletalova 25, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu,

t a k t o :

- I. **Řízení se zastavuje.**
- II. **Žalobkyni se vrací část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1.000,- Kč z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám právního zástupce žalobkyně Mgr. Petra Václavka, advokáta.**
- III. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 7.715,50 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto usnesení k rukám právního zástupce žalobkyně Mgr. Petra Václavka, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 19. 7. 2016 domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného správního orgánu a žádala, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve věci řízení o její žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky, podané u žalovaného dne 6. 5. 2015.

Podáním ze dne 11. 4. 2017 sdělil žalovaný, že ve věci žalobkyně již bylo rozhodnuto dne 6. 3. 2017, č. j. OAM-12212/DP-2015, a rozhodnutí připojil.

Podáním ze dne 20. 4. 2017 vzala žalobkyně žalobu v plném rozsahu zpět, neboť žalovaný ve věci již rozhodl a žádala, aby jí byl vrácen zaplacený soudní poplatek.

Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. může vzít navrhovatel svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Vzhledem ke skutečnosti, že žalobkyně vzala svůj návrh, o kterém soud dosud nerozhodl, zpět, soud řízení podle § 47 písm. a) s. ř. s. zastavil.

Podle § 10 odst. 3 věta první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění účinném od 1. 9. 2011, soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1.000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Řízení bylo

zastaveno před prvním jednáním, soud proto výrokem II. tohoto usnesení rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku sníženého o minimální částku 1.000,-Kč, tj. o vrácení 1.000,-Kč žalobkyni.

Soud rovněž s ohledem na níže citované ustanovení rozhodl o náhradě nákladů řízení:

Podle § 60 odst. 1, 3, 7 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů. (3) Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. (7) Jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud výjimečně rozhodnout, že se náhrada nákladů účastníkům nebo státu zcela nebo zčásti nepřiznává.

Z výše uvedených ustanovení vyplývá, že pokud žalobkyně podanou žalobou opodstatněně brojí proti nečinnosti správního orgánu, který svou nečinnost následně ukončí vydáním rozhodnutí, a žalobkyně proto svou žalobu vezme zpět, má právo na náhradu nákladů soudního řízení.

Ze správního spisu soud zjistil, že Komise pro rozhodování ve věcech cizinců přikázala žalovanému opatřením proti nečinnosti ze dne 2. 6. 2016 rozhodnout ve věci ve lhůtě 30 dnů. Kdyby byl žalovaný postupoval v souladu s příkazem Komise, musel by ve věci žalobkyně rozhodnout do 4. 7. 2016. V souladu s judikaturou (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41) se soud nevěnoval činnosti žalovaného, která předcházela opatření proti nečinnosti, ale zkoumal pouze to, zda byl žalovaný nečinný i po datu 4. 7. 2016. Ze spisu je zřejmé, že žalovaný o žádosti žalobkyně rozhodl až dne 6. 3. 2017, tedy více než půl roku po uplynutí lhůty stanovené opatřením. Ze spisu přitom nevyplývá, že by tato nečinnost byla zapříčiněna jednáním žalobkyně (ve smyslu § 71 odst. 5 správního řádu). Žalovaný nadto v tomto období nečinil žádné kroky k vydání příslušného rozhodnutí (kromě provedení lustrace osob a výpisu z katastru nemovitostí a z obchodního rejstříku ze dne 12. 8. 2016).

Žalobkyně přitom vyčerpala prostředek ochrany proti nečinnosti podle § 80 správního řádu: ani uložené opatření k nápravě však nepomohlo, neboť žalovaný navzdory příkazu nadřízeného správního orgánu neskončil řízení do 4. 7. 2016. Žalobkyně proto dne 20. 7. 2016 podala oprávněně žalobu na ochranu proti nečinnosti, tato žaloba by byla úspěšná a žalobkyně má právo na náhradu nákladů řízení.

Žalobkyně byla v řízení před soudem zastoupena advokátem, a má tedy právo na náhradu nákladů řízení za zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Tato vyhláška stanoví tarifní hodnoty a sazby mimosmluvních odměn; výše tarifní hodnoty a od ní se odvíjející sazba odměny přitom vyjadřuje obtížnost poskytnuté odborné právní služby, za kterou se odměna poskytuje. V daném případě má žalobkyně právo na náhradu nákladů řízení za zastoupení advokátem za tři úkony právní služby, a to za 1) přípravu a převzetí zastoupení, 2) sepsí žaloby a 3) zpětvzetí žaloby. Advokát, který podal jejím jménem žalobu na ochranu proti nečinnosti, nicméně zastupoval žalobkyni již ve správním řízení a činil za ni příslušné úkony. Při prvním úkonu právní služby, tedy při přípravě a převzetí zastoupení, tak byl s danou problematikou podrobně obeznámen a byl mu znám postup správního orgánu ve věci

i obsah spisu. Obsah žaloby je v podstatných částech shodný s obsahem návrhu na opatření proti nečinnosti, který advokát žalobkyně učinil vůči nadřízenému orgánu žalovaného. Podkladem pro druhý úkon právní služby, tj. zpracování žaloby, tak byl jiný, již dříve učiněný a obsahově obdobný úkon téhož zástupce. Konečně třetí úkon právní služby, jímž je zpětvzetí podané žaloby, je velmi jednoduchý úkon, který nevyžaduje výraznou odbornost, a to zejména v řízeních o žalobách na ochranu proti nečinnosti, kde bývá důvodem zpětvzetí skutečnost, že tvrzená nečinnost správního orgánu zanikla v důsledku vydání požadovaného rozhodnutí.

Městský soud v Praze je obeznámen s rozsudkem Nejvyššího správního soudu publikovaným pod č. 2414/2011 Sb. NSS, v němž Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že skutečnost, že advokát zastupoval žalobce ve správním řízení, nemá sama o sobě vliv na odměnu za úkon právní služby spočívající v převzetí věci a přípravě zastoupení před správním soudem. I když totiž bude mít zástupce, který účastníka zastupoval již ve správním řízení, určitou výhodu ve znalosti věci, zahrnuje úkon právní služby spočívající v převzetí a přípravě zastoupení před správním soudem řadu činností, úvah a postupů, které zástupce nemohl ve správním řízení řešit a které bude třeba konzultovat s klientem. V případě žaloby proti rozhodnutí správního orgánu (což není tento případ) je další nutnou součástí přípravy zastoupení analýza správního rozhodnutí, kterým se správní řízení končí, a které tak zástupce logicky v rámci správního řízení analyzovat nemohl. Samotná skutečnost, že stejný zástupce zastupoval žalobce již ve správním řízení, tak nemůže vést k závěru o tom, že žalobci z tohoto důvodu nenáleží žádné náklady řízení za úkon právní služby „převzetí a příprava zastoupení“.

Městský soud má však za to, že všechny skutečnosti týkající se zastupování žalobkyně v soudním řízení, jak byly popsány výše, je třeba v jejich souhrnu v daném případě považovat za důvody zvláštního zřetele hodné podle § 60 odst. 7 s. ř. s., které opravňují soud rozhodnout o tom, že účastníkovi řízení se náhrada nákladů řízení zčásti nepřiznává. K tomuto hodnocení přispívá i skutečnost, že žaloba v této věci je standardní žalobou, kterou zástupce žalobkyně podává i v jiných věcech (u zdejšího soudu tak dosud podal více jak 400 žalob proti nečinnosti Ministerstva vnitra či Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, přičemž velká většina těchto soudních věcí končí právě zastavením řízení pro zpětvzetí žaloby); stejně tak typový je i úkon zpětvzetí žaloby. Soud proto rozhodl tak, že žalobkyni přiznal právo na náhradu nákladů řízení pouze zčásti, a to ve výši 50 % částky mimosmluvní odměny za tři úkony právní služby, která by jí jinak náležela. Žalobkyně by měla právo na náhradu nákladů řízení za tři úkony právní služby po 3.100,- Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu ve spojení s § 11 odst. 1 advokátního tarifu], celkem tedy 9.300,- Kč; 50 % z této částky pak činí 4.650,- Kč. Dále žalobkyni přísluší náhrada hotových výdajů spojených se třemi úkony právní služby (3 x 300,- Kč) a daň z přidané hodnoty z odměn a náhrad ve výši 1.165,50 Kč. Žalobkyně má dále právo na náhradu nevrácené části soudního poplatku ve výši 1.000,- Kč. Celkem tak žalobkyni náleží náhrada nákladů řízení ve výši 7.715,50 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho

zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

V Praze dne 18. května 2017

JUDr. Ivanka Havlíková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Brunhoferová